GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE DI.

e unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 187. Mercurĭ, 26 Augustŭ (7 Septemvre). 1887.

Inmormêntarea lui T. Cipariu.

Dela Blașiu primirămŭ douĕ raporturĭ despre decursulŭ ceremoniei funebrale a neuitatului Timoteu Cipariu.

Vedemŭ din aceste raporturĭ, că înmormêntarea s'a făcutŭ într'unŭ modŭ demnŭ de însemnătatea rĕposatului. Suntemŭ convinșĭ, că multŭ mai mare ar fi fostŭ numĕrulŭ acelora, carĭ au alergatŭ sĕ asiste la acéstă ultimă onóre ce i s'a adusŭ lui Cipariu, décă scirea despre mórtea lui s'ar fi rĕspânditŭ cu mai mare iuțélă pretutindenea.

Ceea ce ne mângăe mai multŭ în aceste triste momente este, că junimea română a ocupatŭ unŭ locŭ de frunte la manifestațiunile de doliu pentru perderea marelui dascălŭ românescŭ.

Primulŭ raportŭ ne împărtășesce decursulŭ înmormêntării în modulŭ următorŭ:

Blașiu, 5 Septemvre.

Timoteu Cipariu ne-a părăsitŭ, lăsându-ne in cea mai adêncă durere. A închisŭ ochii pentru totdeuna în 3 Septemvre st. n. dimineța între órele 3—4, în presența celui mai bunŭ amicŭ alŭ sĕu, ce-lŭ avea aicĭ. Mortea lui a fostŭ neașteptată, căcĭ numai o suferință de câteva dile l'a legatŭ de patŭ, așa că nicĭ nu se generalisase faima despre bolnăvirea sa, când spre durerea nóstră a tuturora amŭ fostŭ surprinșĭ cu jalnica scire, că elŭ a încetatŭ din viață.

In totŭ timpulŭ câtŭ a statŭ aședatŭ pe catafalcŭ a fostŭ privighiatŭ de teologĭ, carĭ ceteau la piciorele dênsului din sf. evangeliă. Deja în diua primă arĕtau mai multe stindarde negre jalea, de care era cuprinsŭ Blașiulŭ intregŭ. Stindarde negre afară de cela dela casa decedatului, atêrnă încă și acum la gimnasiu, la seminariulŭ teologicŭ, la scólele normale, la scóla de fetițe și la casa orașului.

Deja a doua di după mórtea neuitatului nostru invĕțatŭ au începutŭ sĕ sosescă cununile destinate de a se depune pe cosciugulŭ sĕu în semnŭ de stimă și venerațiune. Atarĭ cununĭ în diua acesta au fostŭ aduse douĕ, una a capitulului cu inscripțiunea: 1) »Prepositului sĕu capitululŭ metropolitanŭ;“ a doua a junimei academice, ce purta inscripțiunea: 2) „Marelui filologŭ, — junimea academică din Blașiu.“ ér în diua a treia au sositŭ tóte celelalte, până cândŭ s'a începutŭ prohodulŭ, carĭ au fostŭ destulŭ de numeróse și frumose.

Ele aveau următórele inscripțiunĭ: 3) »Ilustrului și binemeritatului bărbatŭ Timoteiu Cipariu o dedică preoțimea Mureșului (făcută din ștejarŭ cu ghindă) 4) „Marelui literatorŭ românŭ Timoteu Cipariu« — inteligința din Clușiu, 3 Septemvre 1887. 5) »Lui Timoteu Cipariu — Corpurile didactice din Blașiu 3 Septemvre 1887«, (cu florĭ de mirtŭ în formă de cruce în mijloculŭ unei cununĭ de frunde), adusă de corpulŭ profesoralŭ intregŭ și depusă după o scurtă alocuțiune întru vecînica amintire de prof. I. Germanŭ. 6) »Lui Timoteiu Cipariu, junimea studiosă dela gimnasiulŭ din Blașiu« (o liră de viorele cu unŭ buchetŭ de rose). 7) „Mai miculŭ ucenicŭ celui mai mare literatŭ' dela d-nulŭ redactorŭ N. F. Negruțŭ, presentată în persónă de d-sa (o cruce învĕlită în catifea négră, cuprinsă de nu mĕ uita, tótă în mijloculŭ unui cercŭ de frunde suriu-negre) 8) »Lui Timoteiu Cipariu — „Gazeta Transilvaniei«, cunună de laurĭ de care atêrnă o pantlică tricoloră, destulŭ de lată, în capĕtŭ cu firŭ de aurŭ. 9) »Părintelui filologiei române — Românii din Turda și giurŭ“, (preserată cu lăcrimióre și rose.) 10) „Comitetulŭ Associațiunei transilvane« președintelui sĕu«. 11) »Școla civilă de fete cu internatŭ în Sibiiu președintelui »Associațiunei transilvane' (întrețesută cu florĭ de acațŭ)“ 11) »Tributŭ alŭ stimei meritatului președinte alŭ „Assoc. Trans.' despărțĕmentulŭ 8 Alba-Iulia« și in fine 13) alŭ Pompieriiorŭ din locŭ fără nicĭ o inscripțiune.

Pe lângă aceste cununĭ, ca semnŭ alŭ consimțirei în durere și alŭ condolinții au mai sositŭ și telegrame din diferite părțĭ, și adecă:

„Conclusŭ. Comitetulŭ în corpore plecă Lunĭ dimineța la înmormêntare. Crișanŭ, secretarŭ'. Sibiiu.

»Inpărtășescŭ durerea causată prin perderea ilustrului Blășianŭ—Bianŭ“. Bucurescĭ.

„Intimŭ mișcatŭ de întristare pentru adormirea măritului prepositŭ Cipariu mĕ asociezŭ la condolința venerabilului capitulŭ. Fiă-i memoria binecuvêntată, țĕrina ușoră și după merite-i glorificatŭ. — Micu, vicariu“. Făgărașŭ.

„Cu profundă durere aflândŭ perderea ilustrului nostru bărbatŭ de sciință Timoteu Cipariu, pĕtrunșĭ de semțĕmêntulŭ recunoscinții pentru meritele sale literare luămŭ parte la jalea generală a națiunei române pentru acéstă perdere nereparabilă. Românii brașovenĭ“. Brașov.

„Fiindŭ în munțĭ numai acum aflu trista veste despre mórtea ilustrului bărbatŭ Timoteu Cipariu. Primițĭ vĕ rogŭ espresiunea adêncei condolințĭ și scusațĭ absența mea dela înmormêntare. Eugenŭ Brote“. Sibiiu.

»România jună mișcată de durere plânge cu intregŭ némulŭ românescŭ mortea membrului ei — onorea ei — a eruditului Cipariu. — Aurelŭ Popovicĭ, vice presidentŭ.' Viena.

„Despărțĕmêntulŭ primŭ alŭ Associațiunei și în genere Românii din Țéra Bârsei pĕtrunșĭ de durere își esprimă adênca lorŭ mâhnire pentru perderea ilustrului Timoteiu Cipariu. Durerea Blașiului, a acestui eminentŭ focularŭ alŭ culturei române, este durerea Românimei întregĭ. Comitetul despărțemêntului.“ Brașovŭ.

Conformŭ timpului fixatŭ în necrológe, prohodulŭ s'a începutŭ la 3 óre d. a. în casa capitulară, unde a locuitŭ multŭ regretatulŭ repausatŭ și de-aicĭ s'a transpusŭ cosciugulŭ în biserica catedrală. A oficiatŭ Escelența Sa D-lŭ Metropolitŭ Vancea dimpreună cu d-nii canonicĭ cei mai în vigóre, precum și cu unii d-nĭ protopopĭ, venițĭ anume pentru acésta ocasiune. Predică aicĭ i ținu d-nŭ Dr. I. Rațŭ. In aceea dênsulŭ arată în schiță biografică anulŭ nașterei, (1805) din ce părințĭ se trage, când a începutŭ a umbla la șcólă și apoi diferitele demnitățĭ, la carĭ a ajunsŭ și activitatea sa.

Publiculŭ asistentŭ a fostŭ numĕrosŭ câtŭ numai se póte aicĭ, așa că atuncĭ când a sositŭ cosciugulŭ dela casa mortului biserica era îndesuită. După finirea serviciului divinŭ, prescrisŭ a se face în biserică, cortegiulŭ s'a pusŭ în mișcare spre cimitirŭ.

Când era sĕ se lase sicriulŭ în mormêntŭ, își ridică d-lŭ prof. I. Germanŭ vocea, pentru ca în numele corpului profesoralŭ sĕ-șĭ ia rĕmasŭ bunŭ dela mortŭ care a făcutŭ atâtŭ de multŭ pentru gimnasiulŭ, ce acum ilŭ jălesce, atâtŭ ca profesorŭ, câtŭ și ca directorŭ și apĕrătorŭ alŭ principiilorŭ sale sănătóse filologice.*)

După aceea păși la marginea mormêntului, îmbĕtrânitulŭ în lupte, venerabilulŭ nostru bărbatŭ G. Barițiu. D-sa a schițatŭ activitatea sa, pe câmpulŭ literaturei și alŭ luptelorŭ naționale: enunță că deplânsulŭ a fostŭ bărbatulŭ, care a opinatŭ, că Românii trebue sĕ-șĭ îndrepte seriosa atențiune asupra fragmentelorŭ vechĭ, că dênsulŭ a îndemnatŭ pe amicii sĕi a înființa o fóiă periodică, că dênsulŭ și-a esprimatŭ părerea, ca sĕ se pună pe hârtiă tesaurulŭ, ce zace ascunsŭ în poporŭ, că dênsulŭ a insistatŭ ca Românii se lapede literile cirile, ce-au deformatŭ limba, și sĕ adopteze cele străbune, ca așa sĕ potă veni în mai strênsă legăturĭ cu consângenii din apusŭ și că dênsulŭ s'a espusŭ periculului pentru causa poporului seu, luândŭ în mână, cândŭ credea a fi oportunŭ, pena și lăsându-o sĕ stea la o parte, când i se părea, că e chematŭ a-șĭ împlini altfelŭ datoria sa față cu națiunea, care l'a crescutŭ, și în fine ilŭ încredințeză pe confratele sĕu de lupte, ca sĕ comunice lui Petru Maiorŭ, Clain și Șincai, că ostenelele lorŭ au avutŭ de urmare fructŭ binefăcĕtorŭ, și termină esprimându-se că pote acușĭ se vorŭ întêlni amêndoi în altă viéță.

Vorbirea interesantă și frumósă a d-lui G. Barițŭ, însărcinatŭ a șĭ lua rĕmasŭ bunŭ dela repausatulŭ în numele comitetului „Associațiunei transilvane“ și a membrilorŭ ei, a fostŭ emoționătóre, așa că asistenții adunațĭ în jurulŭ mormêntului au începutŭ a lăcrima. Ba eu dicŭ, acela, care nu s'a simțitŭ emoționatŭ, ca sĕ verse o lacrimă la vorbele bĕtrênului luptătorŭ, nu póte sĕ cuprindă în sufletulŭ sĕu vr'unŭ simțĕmêntŭ nobilŭ pentru românismŭ.

Ai perdutŭ națiunea mea dulce unŭ geniu alŭ tĕu, plânge acum, plânge, căcĭ tu sci bine a o face acésta, fiindŭ în lacrimĭ crescută, plânge, dicŭ, pentru că numai D-deu scie, când va mai apăré pe cerulŭ vieții tale unŭ fiu credinciosŭ, ca celŭ perdutŭ acuma, plânge împreună cu mine!! I. D.

*) Spațiulŭ nepermițêndu-ne adĭ, vomŭ publica vorbirile d-lui Dr. Rațŭ și Germanŭ în numĕrulŭ următorŭ. Red.

Posițiunea prințului de Coburg în Bulgaria

Precum s'a lățitŭ din Sofia sgomotulŭ, s'a descoperitŭ acolo o conjurațiune militară contra prințului Ferdinand de Coburg și au fostŭ arestațĭ în urma acésta cincĭspredece oficerĭ. Nu-i vorbă, până acum acest sgomotŭ n'a fostŭ nicĭ desmințitŭ, nicĭ confirmatŭ, dér, după cum 'i se scrie din Bucurescĭ diarului „Neue freie Presse“, călĕtorii ce vinŭ din Bulgaria istorisescŭ deopotrivă, că atitudinea armatei față cu noulŭ principe nu e de natură a deștepta încredere și că posițiunea prințului de Coburg față cu armata bulgară e multŭ mai grea de cum fusese posițiunea prințului de Battenberg după întórcerea sa în Bulgaria. E destulŭ de semnificativŭ, că și în cercurile emigranțilorŭ bulgarĭ se observă o mare mișcare. Se pare că ei contéză pe unŭ „incidentŭ neprevĕdutŭ“, în urma căruia cei fugițĭ din țéră sĕ se pótă întórce liberĭ. Décă misiunea generalului Ernroth va deveni realitate, atuncĭ suntŭ de așteptatŭ celŭ puținŭ nouĕ încercărĭ de revolte, prin care între împrejurărĭ ar puté fi atinsă indirectŭ și România.

„Borsen-Zeitung“ află din Bucurescĭ, că deja emigranții Bulgarĭ din România și Rusia sudică se mișcă. Mulțimea emigranțilorŭ s'a dusŭ în susulŭ Dunărei și se bănuesce, că vorŭ întreprinde în curêndŭ o nouă acțiune contra guvernului bulgarŭ.

Crisa ministerială este terminată. Noulŭ ministerŭ s'a constituitŭ după cum urméză: Stambulov, președinte alŭ consiliului și ministru de interne. Stoilov, justiție. Nacievicĭ, finanțe. Stranschy, afacerĭ streine. Jivkov, instrucțiune publică. Mutcurov, rĕsboiu.

Adunarea generală a Associațiunei.

Sibiiu, în 19 Augustŭ 1887.

(Urmare.)

Sera se dete concertulŭ reuniunei române de cântărĭ din Sibiiu în Pavilionulŭ din grădina „Hermann«, fiindŭ ocupată sala festivă de Expoșiția de artă arangiată de Sasii sibiienĭ. Publiculŭ, care a luatŭ parte la Concertŭ, a fostŭ forte numĕrosŭ, așa că nicĭ nu mai încăpea în pavilionŭ. Vĕdui și mulțĭ străinĭ. Cu toții eramŭ nerăbdătorĭ de a vedea începêndu-se concertulŭ.

Numĕrulŭ primŭ din programŭ a fostŭ: Ouvertura la opera „Wilhelm Tell« de I. Rossini, esecutată de musica orășenescă. Orĭ câtŭ de nimerită se pare a fi fostŭ acéstă piesă pentru deschiderea concertului din punctŭ de vedere alŭ artei musicale, după a mea părere era cu multŭ mai potrivitŭ cu disposițiunea momentană a publicului, décă se esecuta vre o ariă frumósă românescă, care sĕ-lŭ însuflețéscă mai multŭ. După acésta urmă o ariă pentru alto din poema romantică „Cruciații“ de N. W. Gade, esecutată de D-na Brote, cu multă artă. Aplause nesfêrșite salutară vocea melodiósă a D-nei Brote, care ne delecta încă odată prin Solo în cântecele toscanice. Intre vii aplause urcă podiulŭ distinsa pianistă și gentila D-șóră Elena Florianŭ, care esecută cu multă măestriă Sonata op. 57 pentru piano de L. v. Beethoven. Ultimele vibrațiunĭ ale pianului fură întêmpinate cu aplause frenetice și amabila concertistă, rechiămată de a doua óră, intona spre marea mulțămire a publicului, »Ilustrațiunea română“ de Karass. Pare că săltai de bucuriă la sunetulŭ melodiosului imnŭ „Deșteptă-te Ro-

mâne", repetatŭ de câteva orĭ la finea acestei piese, care te insufleția. Viĭ și sgomotóse aplause după acéstă piesă. Urmară apoi „Cânturĭ de iubire", compuse pentru patru mânĭ de I. Brahms pentru corŭ mixtŭ, cu acompaniare de piano, esecutate de corulŭ Reuniunei. Esecuțiunea acestorŭ cânturi n'a lăsatŭ nimicŭ de doritŭ, spre lauda bravului conducĕtorŭ, a D lui G. Dima. La succesulŭ acestei piese au contribuitŭ și d-lŭ și d-șóra de Heldenberg, carĭ au avutŭ bunăvoința de a acompania diferitele piese.

Incă câteva momente plăcute ne procură d-șóra E. Florianŭ prin executarea pe piano a piesei »Valse de l'opéra Faust' de Gounod pour le piano par F Liszt, justificându pe deplinŭ frumosulŭ nume ce și l'a câștigatŭ la conservatoriu, ceea ce se puteu constata din viile semne de mulțămire ale publicului. D-lŭ Isaia Popa, prin vocea-i plăcută și sonoră, cunoscută deja publicului nostru, esecută cu multŭ succesŭ o arię pentru „Basŭ" din oratoriulŭ „Paulus« de F. Mendelssohn-Bartholdy. Strigăte repețite de „Bravo" rechiămară pe d-lŭ I. Popa. Publiculŭ a așteptatŭ sĕ audă și o doină, der dorința nu i s'a implinitŭ, din ce causă nu scimŭ. Fórte bine fură primite din partea publicului și cântecele toscanice, pentru corŭ cu solo și acompaniare de piano de R. Weinwurm.

Scurtŭ: putemŭ ḑice că pe câtŭ de numĕrosŭ a fostŭ publiculŭ la concertŭ pe atâtŭ de bunŭ a fostŭ și succesulŭ, ceea ce servesce spre laudă în deosebĭ bravului conducĕtorŭ, G. Dima. Cu tóte acestea trebue sĕ dau espresiune unei părerĭ, care a fostŭ din mai multe părțĭ esprimată, că adecă efectulŭ ar fi fostŭ întreitŭ, décă programa conține celŭ puținŭ douĕ piese românescĭ mai multŭ séu mai puținŭ artistice.

Lunĭ în 17 (29) Augustŭ s'a ținut a doua ședință a adunării generale. Românulŭ din fire mai boerosŭ demonstră acesta și de astădată, căci abia după 10 óre se vedea în spațiósa sală unŭ numĕrŭ de membrii destulŭ de micŭ de altcum, der cu care totuși se putea deschide ședința. D-lŭ președinte I. Bologa, după ce dă cetire telegramelorŭ venite din mai multe părțĭ, pune la ordinea ḑilei: autenticarea procesului verbalŭ alŭ ședinții premergĕtóre, care pre lângă câte va observațiunĭ se dechiară de verificatŭ. Urmeză raportulu comisiunilorŭ alese în ședința primă. Dr. V. Babeșŭ, raportorulŭ comisiunei pentru censurarea raportului comitetului și a propunerilorŭ și interpelărilorŭ, anunțândŭ că comisiunea s'a ocupatŭ numai cu raportulŭ comitetului, arată 8 puncte în privința cărora are de a face propunerĭ speciale. Cele 8 puncte suntŭ: 1. Adunarea generală sĕ recunóscă că comitetulŭ a fostŭ necesitatŭ sĕ trécă preste sumele preliminate în ce privesce reparatura edificiului Asociațiunii. 2. Sĕ se pertracteze separatŭ cestiunea fundațiunii celorŭ 42 de comune pentru înființarea unei scóli capitale în Dobeca. 3. Sĕ se voteze mulțămită protocolară comitetului Asociațiunii în genere și în specie d-lui Baronŭ de Ursŭ și d-lui Dr. D. P. Barcianŭ pentru organisarea și conducerea școlei civile de fete. 4. Comitetulŭ sĕ facă câtŭ mai repede toțĭ pașii necesarĭ spre a se dobêndi dreptulŭ de publicitate pentru susŭ numita scólă. 5. Eventualele deficite ale scólei sĕ se acopere din mijlócele speciale menite spre acestŭ scopŭ, seu disponibile seu carĭ se vorŭ aduna în viitorŭ. 6. Sĕ se priméscă propunerile făcute de comitetŭ în raportulŭ seu. 7. Adunarea generală sĕ întăréscă definitivŭ alegerea provisoria făcută de comitetŭ a secretarului II și a controlorului. 8. Sĕ se ia la cunoscință punctulŭ din raportulŭ comitetului, care amintesce despărțĕmintele Asociațiunei, carĭ mai alesŭ au escelatŭ prin activitatea și zelulŭ lorŭ, er celorlalte despărțĕminte sĕ li se aducă acésta la cunoscință ambiționându-le a lucra pe întrecute la promovarea frumóselorŭ scopurĭ ale Associațiunei. Totŭ aci se mai propune ca adunarea generală sĕ-șĭ esprime condolența față cu membrii decedațĭ ai Asociațiunei dela ultima adunare prin sculare, ceea ce se și îndeplinesce. Tóte propunerile comisiunei se primescŭ unanimŭ, afară de punctulŭ 7, care formeză punctŭ separatŭ în ordinea de ḑi.

Punêndu-se la ordinea ḑilei cestiunea fundațiunii fostului comitatŭ Dobeca, D-lŭ Babeșŭ propune în numele comisiunei, ca adunarea generală sĕ nu ia acum hotărîre definitivă de a abandona causa séu nu, ci sĕ însĕrcineze pe comitetŭ ca în timpulŭ celŭ mai scurtŭ se facă totŭ posibilulŭ pentru de a ajunge în posesiunea actelorŭ originale și autentice, publicate în copii prin jurnalele nóstre, ér pe basa acestora și în urma cercetărilor făcute in cestiune, proxima adunare generală va puté lua hotărîrea cea mai potrivită.

In contra acestei propunerĭ s'a ridicatŭ d-nulŭ G. Barițiu susținêndŭ părerea comitetului, că deórece Associațiunea nicĭ n'a fostŭ însciințată despre înființarea numitei fundațiunĭ la 1862, nicĭ nu crede că este îndreptățită a se amesteca într'o afacere, care póte da ansă la încurcăturĭ, cu atâtŭ mai multŭ cu câtŭ nu avemŭ date positive décă esistă séu nu în originalŭ actele, de carĭ a fostŭ vorba în ḑiare. Decĭ e contra propunerii comisiunii și susține propunerea Comitetului de a trece peste acéstă cestiune la ordinea ḑilei. Mai vorbescŭ în contra propunerii comisiunei d-nii: presidentŭ I. Bologa, I. V. Russu, I. Pușcariu etc. er pentru propunerea comisiunii d-nii Babeșŭ, Mangra, Tilea, I. Crișanŭ, Cimponeriu, George Popŭ etc. și in fine cu maioritate absolută de voturĭ se primesce propunerea comisiunii.

După acestea luă cuvêntulŭ D-lŭ I. Coroianŭ, raportorulŭ comisiunii pentru censurarea socotelelorŭ și a proiectului de bugetŭ presentate de comitetŭ, carĭ se primescŭ întocmai fără nicĭ o observațiune.

Fiindŭ la ordinea ḑilei alegerea secretarului II. alŭ Associațiunei și alŭ controlorului pe periodulŭ presentŭ 1887—1890, se proclamă cu aclamațiune în postulŭ primŭ D-lŭ Dr. I. Crișanŭ, ér în alŭ doilea D-lŭ Nicanorŭ Frateșŭ.

Cu autenticarea procesului verbalŭ din acéstă ședință rĕmâne însărcinatŭ Comitetulŭ, ér în privința defigerii loculuĭ pentru viitórea adunare generală, D-lŭ I. Crișanŭ, advocatŭ în Abrudŭ, în consonanță cu dorința esprimată într'o telegramă venită din Abrudŭ, învită și verbalŭ pe Associațiune a ține Adunarea generală în anulŭ viitorŭ la Abrudŭ, ceea ce se primesce cu strigăte de „Sĕ trăéscă." D-lŭ presidentŭ închiḑêndŭ ședința a doua și ultimă a adunării acestea, mulțămesce participanțilorŭ pentru bunăvoința arĕtată în decursulŭ acestei adunărĭ și termină cu cuvintele: „La revedere la anulŭ la Abrudŭ," care fù întêmpinată cu »Sĕ trăéscă."

Cu acestea publiculŭ se depărtă din sala de ședințe, promițêndu-șĭ a se revede în anulŭ viitorŭ în numĕrŭ cu multŭ mai considerabilŭ la adunarea generală în Abrudŭ. — Speriamo dunque! (Va urma.)

SCIRILE ḐILEI.

Din Brașovŭ s'a adresatŭ la Blașiu următórea telegramă din incidentulŭ morții lui Timoteiu Cipariu:

Capitulului metropolitanŭ.
Blașiu.

„Cu profundă durere amŭ aflatŭ despre pierderea ilustrului nostru bărbatŭ de sciință Timoteu Cipariu. Pĕtrunșĭ de recunoscință pentru meritele sale literare, luămŭ parte la jalea generală a națiunei române pentru acéstă perdere nereparabilă." **Românii brașovenĭ.**

—x—

Cetimŭ în „Revista Politică" din Suceava: „Nu este mai nicĭ o singură lună, în care, după cum ne putemŭ încredința din ḑiarele străine din țéră, sĕ nu se înființeze în satele și orașele de peste Prutŭ — în Bucovina — câte-o „societate poporală rutênă séu polonă« și care în scurtŭ timpŭ sĕ nu aibă până la o sută de membrii, dintre carĭ partea cea mai mare suntŭ țĕranĭ. In părțile locuite de Românĭ trecŭ nu numai lunĭ, ci chiarŭ și anĭ întregĭ la mijlocŭ până ce se înființéză o astfeliu de societate. Ba! ce este și mai tristŭ, nicĭ chiar puținele filiale ale societății „Scóla română«, carĭ s'au înființatŭ în vr'o câte-va sate, nu dau mai nicĭ unŭ semnŭ de viéță. Causa acestei stagnărĭ nu póte fi alta decâtŭ numai nepăsarea Românilorŭ noștri luminațĭ dela celŭ mai mare și pân' la celŭ mai micŭ, séu cum spune proverbulŭ: „dela Vlădică și pân' la opincă.« care ajunge la culme. Decă ar avé ómenii noștri mai multŭ interesŭ, bunăvoință și sîrguință, atuncĭ tóte s'ar puté face, căcĭ țĕranulŭ nostru nu e întru nimicŭ mai inferiorŭ țĕranului rutênŭ, din contră în multe privințe e chiar mai superiorŭ." — Tristŭ de totŭ!

—x—

„Patrioții" din Teresiopole au propusŭ în representanța orășenéscă, ca sĕ alégă pe Kossuth cetățenŭ onorificŭ. Representanța a făcutŭ așa de bine a trece peste propunere la ordinea ḑilei.

—x—

Direcțiunea postală din Sibiiu publică concursŭ pentru ocuparea postului de magistru postalŭ în Jara, comitatulŭ Turda-Arieșŭ. Léfa: 150 fl. pe anŭ, 40 fl. cheltuelĭ de cancelariă, 480 fl. cheltuelĭ de transportŭ. Cauțiune 100 fl. Petițiunile se adreseză în timpŭ de trei sĕptĕmânĭ la direcțiunea postală din Sibiiu.

—x—

Din Clușiu se telegrafiază, că principele de coronă Rudolfŭ împreună cu princesa Stefania și cu archiducesa Elisaveta vorŭ veni la 2 Octomvre în Gurghiu la vênătóre. —

—x—

Pentru serviciile aduse maghiarismului, ministrulŭ Trefortŭ »a mai pricopsitŭ" pe următorii preoțĭ gr. orientalĭ: Ionŭ Bonea din Tofolgie, Hariton Bucurŭ din Șoca-Felnera, George Maierŭ din Andrașfalĕu, Dumitru Mardanŭ din Moha (?), Ionŭ Munteanŭ din Șoimușŭ, Petru Glodeanu din Bîrsĕu (Berekszo). Ionŭ Popŭ din Remetea, Niculae Popovicĭ din Luncanĭ, cu câte 50 fl. — Vorŭ rĕmâné neuitațĭ.

—x—

In Seleușulŭ-mare au arsŭ la 1 Septemvre n. 11 case împreună cu edificiile economice. Focŭ a isbucnitŭ în șura cu bucate a preotului românŭ.

—x—

Direcțiunea postală din Sibiiu face cunoscutŭ, că cercuŭ ei de activitate s'a estinsŭ cu data de 1 Septemvre a. c. și asupra serviciului telegraficŭ și că pe viitorŭ afacerile ce vorŭ veni înainte în părțile ardelene se vorŭ resolva de ea.

Escursiune la Sinaia! In ḑiua de 11 Septemvre st. n. a. c. va fi în Sinaia o mare festivitate, cu care ocasiune se vorŭ celebra în Mânăstirea „Sinaia« solemne servicii religióse, se va face iluminarea electrică a Castelului „Peleșŭ" și a Parcului regalŭ, asemenea

FOILETONŬ.

(45)

Misterele Veneției.

de Edouard Didier, traducere de *Ioanŭ S. Spartali.*

XVI.

Cei Doi Foscari.

Bĕtrânulŭ doge simțise grozavŭ umilirile de pe timpulŭ ciudatului interogatoriu alŭ lui Martinengo, când vĕḑuse pe vinovatŭ transformându se în învinuitorŭ, numai din pricina complesenței și părtinirei membrilorŭ Consiliului. Insĕ vrea sĕ șĭ inghiță singurŭ durerea și rĕspunse nehotărîtŭ tuturorŭ întrebărilorŭ pe carĭ i le făcea Veneția și Felice Badoer.

Din ḑiua aceea dogele nu se mai ivi în Consiliu: nu șĭ mai vede de nicĭ o datoriă și sta necontenitŭ în apartamentele sale, unde numai intimii séi erau primițĭ, bine înțelesŭ și logodnicii.

Francesco Foscari părea așa de abătutŭ, încâtŭ Felice Badoer își amână plecarea pentru lagărulŭ dela Villafranca.

Insĕ bĕtrânulŭ fusese pusŭ în confidențele planurilorŭ făcute de tinerĭ. Intr'o ḑi elŭ începŭ sĕ se mire că planurile lorŭ nu se mai puneau în lucrare, și ghicindŭ că Felice nu plecá numai fiindŭ câ-lŭ iubea pe dênsulŭ, se prefăcu așa de liniștitŭ, încâtŭ plecarea tênĕrului trebui sĕ se hotărască definitivŭ.

După stăruința dogelui se hotărî ca Veneția sĕ însoțéscă pe mirele sĕu până la Verona. Fiametta trebuia sĕ plece ásemenea cu Ricardo.

Cu mare greutate se hotărâse bunulŭ gondolierŭ se însoțéscă în armată pe stăpânulŭ sĕu. Eiŭ ar fi preferatŭ sĕ rĕmâe în Veneția lângă draga lui Fiametta. Ricardo nu vedea nicĭ o nevoe ca sĕ-șĭ părăséscă gondola și lagunele acestea, carĭ-i erau așa de familiare, pentru ca sĕ se ducă sĕ mânuéscă sulița și pușca. Camerista, pentru ca sĕ convingă pe gondolierŭ că trebue sĕ se exileze pentru momentŭ, se silea sĕ-șĭ aducă aminte cu ce felŭ de argumente induplecase Veneția pe logodniculŭ ei. Insĕ tóte argumentele acestea se încurcaseră fórte multŭ în crierulŭ Fiamettei și lucrulŭ acesta se vedea din modulŭ cum vorbea. La puținulŭ câtŭ pricepea, bunulŭ gondolierŭ rĕspundea prin observația acésta:

— Fiamina, Fiametta miă, mi se pare că este óre care deosebire între unŭ patricianŭ și unŭ gondolierŭ, și cuvintele aduse de pildă de signora Veneția potŭ sĕ fiă bune pentru Felice Badoer, nu însĕ pentru gondolierulŭ Ricardo.

Vorbele acestea erau fórte adevĕrate. Fiametta care-lŭ pricepea se făcea că se supĕră și ḑicea bătêndŭ din piciorŭ și strâmbându se:

— Și décă vreau eu ca sĕ te porți ca unŭ gentilomŭ!

Ér Ricardo începea sĕ ridă cu hohotŭ

— Ecă ce va sĕ ḑică femeile! — ḑicea elŭ — totdeuna silindu-se sĕ rĕstórne logica. Der nu-țĭ mai aducĭ aminte de vremea când rîdeai de mine fiindŭ că eram îmbrăcatŭ cu o vestă de atlasŭ și cu panglicĭ de mătase carĭ fâlfâiau ca nisce aripĭ pe umerii mei?

Fiametta se bosumflă.

— Ce mai este? întrebă Ricardo

— Este că una vorbescŭ și alta gândescŭ! — rĕspunse Fiametta. — O cameristă nu póte avé aceleașĭ cuvinte ca o dómnă mare și adineaorĭ am greșitŭ când țĭ am vorbitŭ eu ție după cum a vorbitŭ stăpâna mea Felice. Acum însĕ sĕ țĭ spunŭ ce gândescŭ eu. Nu țĭ-ar fi rușine, ție, gondoliere Ricardo, ca sĕ țĭ lașĭ pe stăpânulŭ teu sĕ plece singurŭ la armată și sĕ se expue singurŭ mulțimei de primejdii carĭ îlŭ așteptă acolo?

— Aĭ dreptate, nu mĕ gândisemŭ la asta! Nu se póte! ḑise gondolierulŭ rușinatŭ.

— Vedĭ așa!

— Der nunta nóstră pe când rĕmâne, Fiametta dragă?

— Décă cumva vreĭ sĕ fiĭ fricosŭ și sĕ grăbescĭ ḑiua aceea, te inșelĭ, Ricardo!

Gondolierulŭ se scărpină în capŭ și nu rĕspunse numai decâtŭ. In sfîrșitŭ ḑise:

— Ai dreptate, Fiametto; eu nu trebue sĕ-mĭ părăsescŭ stĕpânulŭ. Unde se va duce elŭ mĕ voiu duce și eu.

— Așadĕr plecĭ la armată? întrebă camerista voiósă.

— Da, Fiametto, ne am înțelesŭ..., mĕ facŭ soldatŭ și o sĕ mĕ întorcŭ sergentŭ ca Bartolomeo.

— Oh, tacĭ! nu vorbi de morțĭ! ḑise iute Fiametta puindu-i mâna pe gură.

Mititica Fiametta învinețise de odată. Numele rostitŭ cu nesocotință de Ricardo amintise fetei vedenia de pe lacŭ. I se părea că vede și acum pe sergentulŭ

se va ilumina intregulŭ orașŭ. Cu acéstă ocasiune va circula la 11 Septemvre st. n. a. c. unŭ trenŭ special intre Brașovŭ și Sinaia și retour, care va fi in legătură cu trenulŭ de plăcere, ce va so i aci la Brașovu in ḑiua de 10 Septemvre a. c. din stațiunile căilorŭ ferate ungare. Plecarea din Brașovŭ la 5 ore 20 m. a. m. Sosirea la Brașovŭ la 12 óre noptea. — Bilete pentru dusŭ și intorsŭ la acéstă escursiune se vorŭ libera numai la biroulŭ orășenescŭ alŭ căilorŭ ferate ungare (Strada Vămei Nr. 10), (numĕrulŭ membrilorŭ fiindŭ precisŭ) până în ḑiua de 9 Septemvre st. n. (óra 12 p. m.) cu urmàtorele prețurĭ reduse: Clasa II. fl. 2.70, Clasa III. fl. 2.10. Informațiunĭ mai deslușite relative la trecerea frontierei și altele se dau la Biuroulŭ orășenescŭ alŭ căilorŭ ferate ungare din Brașovŭ, Strada Vămei Nr. 10, unde se mai primescŭ și inscrierĭ pentru participarea la prândulŭ socialŭ in Sinaia.

Hațegŭ, 13 Augustŭ 1887 st. n.

Subscrișii conduşĭ de idea de a promova simțulŭ de păstrare și economiă la poporulŭ nostru, — convinșĭ fiindŭ, că orĭce scopurĭ salutare se potŭ ajunge mai cu inlesnire prin asociațiunĭ, amŭ luatŭ inițiativa inființărei unei associațiunĭ de anticipațiune și creditŭ cu reședința în Hațegŭ, cu următorulŭ programŭ:

I. Durata associațiunei e pe timpŭ nedeterminatŭ.

II. Titlulŭ associațiunei: »Hațegana«, associațiune de anticipațiune și creditŭ.

III. Scopulŭ e: a da imprumuturĭ, a primi banĭ spre păstrare și fructificare.

IV. Capitalulŭ associațiunei se va compune din celŭ puținŭ 100 părțĭ fundamentalĭ (acțiunĭ) à 50 fl. v. a.

V. Ca membru alŭ associațiunei póte fi orĭcine cu caracterŭ nepătatŭ, care va plăti la subscriere taxa de înscriere cu 2 fl. după fiă-care parte fundamentală (acțiune) și 2 fl. ca rată primă din o acțiune, restulŭ se va plăti, conformŭ dispozițiunilorŭ făcênde de adunarea generală constituantă, în rate lunare de câte 2 fl. v. a.

Fiă cărui membru ii stă înse in voiă liberă a solvi și deodată suma întregă, ori deodată mai multe rate din părțile fundamentalĭ (acțiunĭ).

Taxa de inscriere și rata primă e a se solvi imediatŭ la subscrierea colei.

VI. Fundatorii associațiunei nu-șĭ reservă nicĭ unŭ dreptŭ prerogativŭ fată de ceilalțĭ membri.

VII. Cu privire la art. de lege XXXVII din 1875 §. 152, subscrișii primescŭ pentru plătirile făcênde până la adunarea generală constituantă responsabilitatea solidară, asemenea și membrii fundatorĭ, prin subscrierea lorŭ pe cóla de subscriere, dechiară că iau asupră-le obligămentulŭ prevĕḑutŭ in §. 153 alŭ citatului art de lege.

Dreptŭ aceea, încă in 12 Iunie a. c. in coințelegere cu mai mulțĭ cetățenĭ amŭ esmisŭ o colă pentru subscriere de acțiunĭ.

Zelulŭ, cu care au fostŭ îmbrățișate subscrierile de acțiunĭ, nĭ a procuratŭ convingerea firmă, că bas inființărei acestei associațiunĭ și până acum e deplinŭ asigurată.

Ne ținemŭ însĕ de datorință și pe calea publicității a atrage atențiunea onor. Domnĭ, carĭ voescŭ sĕ intre ca membri în sênulŭ associațiunei nóstre, sĕ binevoiescă pentru subscriere și celelalte a se adresa la d. advocatŭ Michailŭ Bontescu în Hațegŭ.

Totŭ cu acéstă ocasiune, conformându-ne legilorŭ și prescriptelorŭ sustătătore, ne permitemŭ cu totă stima a invita pe Onor. Domnĭ membri subscribențĭ ai associațiunei nóstre, sĕ binevoiescă a participa seu in persónă seu prin plenipotențiațĭ la adunarea generală constituantă, ce se va ține in 29 Septemvre 1887 st. n. la 11 ore antemeridiane in casa Domnului B. Popoviciu din piața Hațegului.

Obiectele de pertractare suntŭ: 1) Raportulŭ inițiatorilorŭ 2) Constituirea adunărei. 3) Desbaterea și votarea statutelorŭ. 4) Alegerea directorului Associațiunei și a funcționarilorŭ. 5) Alegerea comisiunei de supraveghiare. 6) Alegerea consiliului administrativŭ. 7) Desemnarea foilorŭ pentru publicările associațiunei. 8) Eventuale propunerĭ.

Mihailŭ Bontescu. advocatŭ **Alesandru Serafinŭ.**

Ioanŭ Munteanu.

Raportŭ polițienescŭ. — Cafenéua de nopte a Anei Minninger din Ulița negră »La călăréța de circŭ«, a fostŭ desființată de către magistratulŭ orășenescŭ ea autoritate industrială, la propunerea căpităniei orășenescĭ din causa faptelorŭ contrare ordinei și moralității ce se petreceau acolo.

Tinĕrulŭ Moise Vaketz din Russpulyana, în Galiția, venindŭ în Brașovŭ, visită tote prăvăliile cerșindŭ banĭ. Poliția puse mâna pe elŭ, și dovedindu-lŭ că e unŭ cerșetorŭ vagabundŭ, ilŭ pedesì, rĕmânêndŭ sĕ-lŭ escorteze acasă la elŭ.«

Alaltaerĭ séra, moșa Rosina Gross, pe când mergea acasă, în Tergulŭ Straelorŭ, fu lovită de dambla (apoplexă, gută) căḑêndŭ josŭ mórtă.

In 3 Septemvre n. câțiva birjarĭ jucândŭ în câmpŭ, până la sosirea trenului, jocurĭ de hasardŭ, poliția dete peste ei și-i predete autorității competente cu banii confiscațĭ cu totŭ.

Cristea Ana, pedepsită de mai multe orĭ pentru trândăviă, fu surprinsă erĭ cerșindŭ; după ce își va face pedepsa, va fi escortată.

Alaltaerĭ séra, cădu calulŭ cu căruța unui locuitorŭ din Scheiu, probabilŭ din causa ruperei opritorei, in prăpastiă pe Obĕnŭ. Calulŭ murì și căruța se sfărîmă. Altă nenorocire nu s'a întêmplatŭ.

Dare de sémă,

asupra contribuirilorŭ incurse în favorulŭ scólei românescĭ gr. cat. din Lăpușulŭ unguerescŭ.

(Urmare).

Lista Nr. 41, din Lăpușulŭ-unguerescŭ, prin A. Latișŭ și I. Cohanŭ: A. Latișŭ și soția sa Eudochia n. Latișŭ 5 fl., Haraga Albertné 20 cr., Szepesi Elek 20 cr., Bartok Ferenczné 2 fl., Gáspár János a Gyorgye 5 fl., David Károly 50 cr., Farkas Vazul 1 fl., Szász Jozsef 2 fl., Batuza Filipŭ 1 fl., Szász Susana 10 cr., Lozi Sándor 50 cr., Ioanŭ Cohanŭ și soția sa Maria n. Farcașŭ 10 fl., Teodorŭ Farcașŭ 1 fl., dela d-nii gendarmĭ 1 fl., Kontras Samu 1 fl., Vasile Cohanŭ 40 cr., Topán János 20 cr., N. N. 200 fl. — Suma 231 fl. 10 cr. v. a.

Lista Nr. 8, dela d-lŭ Demetriu Indre, not. cerc. în Buciumĭ, nĭ s'a retrimisŭ gólă.

Lista Nr. 32, din Borcutŭ prin d-lŭ Ioanŭ Faurŭ. Bolbosŭ Pavelŭ 1 fl., Ioanŭ Faurŭ 1 fl., Ioanŭ Lesse 1 fl., Perhaița Pavelŭ 50 cr., și din mălaiulŭ vêndutŭ s'au incassatŭ 9 fl. 13 cr. — Suma 12 fl. 63 cr. v. a.

Lista Nr. 31, din Dămăcușenĭ, prin d-lŭ not. cerc. Albisi Károly: Albisi Károly 50 cr., Nicolau Cosma 50 cr., Nemeth János 20 cr., Molnár Sándor Dombi 10 cr., Alesandru Popŭ 1 fl., Ioanŭ Cosma a popii 10 cr., Ioanŭ Cosma fĕtu 30 cr., Gavrilă Șanta 10 cr., George Ciocanŭ 10 cr., Alesandru Bodea, preotŭ 20 cr., Nicolau Bodea cantorŭ 20 cr. — Suma 3 fl. 30 cr. v. a.

Lista Nr. 21. dela d-lŭ Dr. Vasiliu Lucaciu, preotŭ în Sisiescĭ 5 fl. 40 cr.

Lista Nr. 11. din Șomcuta-mare, prin d-lŭ Eliă Popŭ invĕț.: Iosifŭ Popŭ 1 fl., Andreiu Medanŭ 1 fl., Eliă Popŭ 1 fl. 50 cr., Pap Sándor 50 cr., Vasiliu Mica 1 fl., Victorŭ Marcu 1 fl., Nicolau Hossu 1 fl., Ioanŭ Marcu 50 cr., Nicolau Nilvanŭ 1 fl., Teodorŭ Blaga 1 fl. — Suma 9 fl. 50 cr. v. a.

(Va urma.)

Ultime scirĭ.

Viena, 5 Septemvre. — „Noua Pressă Liberă“ primesce o depeșă din Petersburgŭ conținêndŭ acéstă informațiune a ḑiarului „Swiet“: Patrioții bulgarĭ fără ajutorulŭ trupelorŭ rusescĭ vorŭ isgoni pe usurpatorŭ; celŭ multŭ nisce voluntarĭ rușĭ îi vorŭ ajuta, ceea ce Rusia va permite.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

BERLIN, 6 Septemvre. — Despre întâlnirea Impĕratului germanŭ cu Țarulŭ în cercurile bine instruite nu e nimicŭ cunoscutŭ.

BERLIN, 6 Septemvre. — „Nordd. Allg. Zeitung“ numesce întreprinderea prințului de Coburg o frivolitate, pentru care nicĭ măcarŭ aparența unei scuse nu esistă. Coburgul e consideratŭ ca purtătorulŭ numai alŭ politicei orleaniste.

LEMBERG, 6 Septemvre. — Localitatea Uhercze a arsŭ.

BONN, 6 Septemvre. — Erĭ s'a simțitŭ unŭ cutremurŭ de pămêntŭ însoțitŭ de o ușóră duruitură suterană.

DIVERSE.

Sultanulŭ și foile umoristice din Viena. — După cum cetimŭ în »N. W. Tgbl.«, Sultanulŭ nu prea are poftă sĕ vadă pe alții făcêndu-șĭ hazŭ de dênsulŭ. Foile de umorŭ ale Vienei cam au datina sĕ rêḑă de inaltulŭ împĕratŭ din Stambulŭ și când acestorŭ foi le lipsescŭ caricaturile, Sultanulŭ e cea mai binevoitóre persónă, care se lasă a fi supusŭ rîsului comunŭ alŭ cetitorilorŭ. Celŭ puținŭ editorii foilorŭ umoristice așa credeau, dér se vede că Maiestatea Sa din Țarigradŭ crede altcum. De curêndŭ i-au căḑutŭ în mână Sultanului câteva numere din nisce foi umoristice vieneze, ale cărorŭ caricaturĭ și glume au adusŭ pe Sultanŭ într'o complectă furiă. Pe locu a și scrisŭ la Viena, cercândŭ pe procurorŭ sĕ facă pașĭ în privința acésta, ca Sultanulŭ sĕ fiă scosŭ din lista caricaturilorŭ atâtorŭ foi din Viena. Procurorulŭ a invitatŭ în biuroul sĕu pe toțĭ editorii foilorŭ umoristice la o oră anumită și i-a rugatŭ sĕ facă bine și sĕ cruțe pe Sultanulŭ cu glumele lorŭ, căcĭ la din contră póte sĕ vină lucru până la seriosŭ și, supĕratŭ de aceste glume, Maiestatea Sa își va rĕsbuna asupra supușilorŭ austriacĭ din Turcia. Firesce, procurorulŭ a rugatŭ numai pe editorĭ și a apelatŭ la patriotismulŭ lorŭ, sĕ nu mai ațițe pe Sultanŭ, căcĭ a ordona sĕ nu facă acésta — nu stă în puterea procurorului. Editorii i-au promisŭ cu toții, că Sultanulŭ nu va mai juca rolŭ prin foile lorŭ. Și așa de acum înainte nu vomŭ mai afla mai multŭ anumitele rubricĭ prin foile de umorŭ, ca: »Sultanulŭ la prânḑŭ« ș. a. Se vede din gasta, că Sultanulŭ are și altfelŭ de grijĭ in capŭ, nu numai cestiunea Bulgariei.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureșianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Bartolomeo și pe tatălŭ sĕu sărindŭ ca doi dracĭ în mijloculŭ flacărilorŭ.

Lui Ricardo ii păru rĕu că mâhnise pe mititica lui Fiametta, de aceea ii luà mâna și i-o strînse ḑicendu-i:

— Ce prostiă am făcutŭ, că am pomenitŭ numele acela ticălosŭ! Iartă-mĕ, Fiametto, și ține bine minte ce-țĭ spunŭ: Nu numai că plecŭ cu stĕpânulŭ meu, der aḑĭ, ca și erĭ și ca și mâne, ca orĭ când și pentru orĭce am făcutŭ și voiu face voia ta și nimicŭ decâtŭ voia ta.

Tinerei și frumosei fete ii veniră er colorile frumóse în obrazŭ.

— Eștĭ bunŭ băietu, Ricardo! ii dise ea zimbindŭ.

— Și tu, Fiametto, ești cea mai bună femeiușcă din câte se găsescŭ pe pămentulŭ venețianŭ.

Étă der în ce chipŭ se hotărî ca Ricardo sĕ însoțescă pe Felice Badoer in lagărulŭ dela Villafranca.

Logodnicii plecaseră din Veneția într'o di, încă din ḑorĭ, cu Ricardo, cu Fiametta și cu câteva alte slugĭ d'ale lui Felice Badoer. Cum ajunseră pe uscatŭ, Veneția și Fiametta se puseră într'o litieră care le aștepta. Felice mergea călare lângă trăsură. Ricardo și cu ceilalțĭ mergeau inapoi cu furgonulŭ care le ducea bagajele.

Merseră așa de iute, incâtŭ a doua ḑi spre séră ajunseră în Verona.

Ne aducemŭ aminte, că în orașulŭ acesta trebuia Veneția sĕ se despartă de logodniculŭ sĕu. Însĕ incidentele celei de pe urmă fugĭ a lorŭ, povestite cu o căldură comunicativă, când de Felice Badoer și când de Fiametta, impresionaseră așa de tare pe fiica Adriaticei, incâtŭ voi sĕ asculte și cele mai micĭ peripeții ale acelei călĕtorii primejdiose. Veneția dorise mai cu deosebire sĕ se ducă chiar ea sĕ mulțumescă bunului pescarŭ care, cu primejdia vieții séu celŭ puținŭ cu a libertății sale, avusese curagiulŭ (destulŭ de rarŭ atuncĭ la ómenii din poporŭ) sĕ găzduiască în coliba lui pe nisce fugarĭ, alŭ cărorŭ capŭ era pusŭ la prețŭ de către podestatulŭ Padovei.

De aceea, a doua ḑi de diminéță, în locŭ sĕ ia drumulŭ spre Veneția, fiica Adriaticei apucă drumulŭ spre laculŭ de Garda.

Când s'apropiară de Peschiera, Fiametta porunci ómenilorŭ sĕ lase orașulŭ la stânga și sĕ apuce pe o potecă care ducea dreptŭ la lacŭ. Însĕ aci totulŭ era nou pentru Fiametta; înzadarŭ se uità ea prin prejurŭ, căcĭ nu dări nicĭ una din colibele acele ticălóse, unde odată s'adăpostise ea cu tovarășii ei. In loculŭ colibelorŭ pe carĭ le scia ea, acum vedea trei căsuțe nouĕ, órecum elegante in mijloculŭ unei grădinĭ marĭ care părea că ține de câte trele căsuțele.

In pragulŭ uneia din căsuțele acestea sta unŭ bărbatŭ în picióre, fumândŭ dintr'o pipă, cu boneta-i de pescarŭ înfundată pe urechĭ; însĕ cum vĕḑu pe străinĭ că s'apropiă, asverli și pipa și boneta și ḑise:

— Per Bacco! este signorulŭ Badoer!

— Chiar el! ḑise tênĕrulŭ apropiindu-se voiosŭ de pescarŭ.

— Oh, stăpâne! ce bucuriă pentru mine și pentru copilulŭ meu! — ḑise omulŭ de mare. — Însĕ Escelența vostră abia cunosce loculŭ acesta! ḑise elŭ vĕḑêndŭ pe tênĕrŭ că se uită miratŭ imprejurŭ.

— Așa este, mĕ intrebŭ ce ursitóre bună a trecutŭ p'aci și a schimbatŭ într'o clipă colibele, pe carĭ le-amŭ vĕḑutŭ în nisce căsuțe așa de drăguțe, cum suntŭ acestea! rĕspunse Felice.

Pescarulŭ incepŭ sĕ rîḑă cu hohotŭ.

— Ursitórea aceea ai fostŭ d-ta, Escelență. Numai dărniciei d-tale datorimŭ, prietinii mei și eu, aceste trei palate, afară de luntrea care'i legată colo și pe care amŭ făcut'o nouă! ḑise pescarulŭ.

Călĕtorii visitară cu deamĕruntulŭ câte trele căsuțele și primiră sĕ dormă la bunulŭ pescarŭ. Acesta fu cea din urmă seră bună ce petrecu Veneția.

A doua ḑi, când se deștepta, fiica Adriaticei se simți cuprinsă de o mâhnire nespusă. I se părea că o nenorocire mare o amerința pe ea și pe cei cari-i iubea.

Venise însĕ vremea despărțirii și fiica Adriaticei, însoțită de credinciósa sa Fiametta, luà drumulŭ spre Veneția, pe când Felice și Ricardo apucară spre tabĕra dela Villafranca.

Fata însĕ nu vru sĕ se 'ntórcă d'adreptulŭ în Veneția. Dorea, la intórcere, sĕ se oprescă puținŭ în schitulŭ Fetelorŭ Nobile, unde'și petrecuse atâtea ḑile fericite — după cum spunea cameristei sale. Călugărițele primiră cu nespusă bucuriă pe fosta lorŭ școlară, pe aceea, pe care o iubiseră cu deosebire.

— Ai lăsatŭ unŭ golŭ mare între noi!... Nu cumva vii sĕ-lŭ implinescĭ acum? ii ḑise starița.

(Va urma.)

Cursulu la bursa de Viena

din 5 Septemvre st. n. 1887

Rentă de aurŭ 5%	100 50
Rentă de hârtiă 5%	87.30
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98 70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	126 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	114 25
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104 70
Bonurĭ croato-slavone	104 75
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100. —
Imprumutulŭ cu premiu ung.	121.90
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	124 25
Renta de hârtiă austriacă	81 30
Renta de arg. austr.	82 45
Renta de aurŭ austr.	112 80
Losurile din 1860	136 30
Acţiunile băncei austro-ungare	884 —
Act. băncei de creditŭ ung.	287.—
Act. băncei de creditŭ austr.	283.20
Argintulŭ —. — Galbinĭ împărătescĭ	5.91
Napoleon-d'orĭ	9.95
Mărcĭ 100 imp. germ.	61 50
Londra 10 Livres sterlinge	125.60

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 21 Augustŭ st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	$91\frac{1}{2}$	$92\frac{1}{2}$
Renta rom. amort. (5%)	$95\frac{1}{4}$	$95\frac{3}{4}$
» convert. (6%)	$89\frac{3}{4}$	$90\frac{1}{4}$
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	35—	36—
Credit fonc. rural (7%)	$104\frac{3}{4}$	$105\frac{1}{2}$
» „ „ (5%)	$89\frac{1}{2}$	$90\frac{1}{4}$
» » urban (7%)	$103\frac{1}{4}$	$103\frac{3}{4}$
» » » (6%)	94—	95—
» » » (5%)	87—	$87\frac{1}{2}$
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.—	$14.\frac{1}{4}$
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.02

Cursulu pieţei Braşovu

din 6 Septemvre st. n. 1887

		Cump.		Vênd.
Bancnote românescĭ	Cump.	8.66	Vênd.	8.68
Argint românesc	»	8.60	»	8.65
Napoleon-d'orĭ	»	9.96	»	10—
Lire turcescĭ	»	11.23	»	11.29
Imperialĭ	»	10.21	»	10.27
Galbenĭ	»	5 86	»	5.90
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	-	99.—
Ruble Rusescĭ	»	109.—	»	110.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Nr. 441—1887.

Concursŭ.

Pentru ocuparea postului de alŭ doilea învĕţătorŭ la scóla gr. cat. din Ilva-mică, inspectoratulŭ scol. gr. cat. alŭ *Năseudului*, sĕ escrie cu terminulŭ de *20 Septemvre* a. c. st n. concursŭ.

Salarulŭ anualŭ împreunatŭ cu acestŭ postŭ este de 180 fl. v. a. de primitŭ în rate lunare anticipative.

Doritorii de a ocupa acestŭ postŭ au a-şĭ înainta cererile lorŭ instruite cu documentele prescrise în legea scol. despre cualificaţiunea lorŭ până la terminulŭ indicatŭ *la senatulŭ şcol. gr. cat. din Ilva-mică.*

Inspectoratulŭ şcol. gr. cat.

Nĕsĕudŭ, la 24 Augustŭ 1887.

Inspectoratulŭ scolasticŭ:

Gregoriu Moisilŭ,
vic. episc. foraneu.

3—3

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţĭ la primirea diarului onor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze. ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute sera.

2. Dela Bucurescĭ la Braşovŭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 min. după amédĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ*: 4 óre după amedĭ.
c) „ „ in *Secuime* (S. Georgĭ): 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ*: 4 óre dimineţa.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre dimineţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte da amedĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Secuime* la Braşovu: 6 óre séra
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre dimineţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.